

منت که مرور او را تمام نمود از زینت لیکن
 سبیل جمعیت و جمال که ما عالم کتابت مفصل و مبوب
 و آن که کامل احوال را به قدرت فضول و ابواب آن
رباعی ایزد بنکاشت حجابش ابواب کتاب عالم
 ارکانش بر لوح وجود در قلم قدسی در آجر کار نام
 کردنش بس باشد که ابرادش بنا و سکرنا بضمیر ما
 فوق منظم و احد از برای انوارت جمعیت مذکور بود
 باشد بل خط مشا رکان در نیز شرب و سکر و شاد
 که بنا بر هر خط این مشارکت باشد زیرا که اینک وارد
 کل ایزاد و قطاب در شرب سکر این شراب اشج نام
 مشارک باشد و ما هم **رباعی** ندانم نمیشد تو باده
 آن کعبت تو خود و بگو کزین باوه برت امروز که مرا کزیم
 اینم باده بدست بود ندیم ز سرستان است **قال**
 قدس **لیا البدر** بنی سبیلی **هلان** و کم بود
او از حضرت کاتب کاتب کاتب الا و قیما شرب و اهل

نطق عا هجوم و لفظ البید و ظاهر شد و المزابی تمجید
 از باب اول و او و شمس مریک از حال و عطف از شاید
 و تمیز که جز مخدو است ای کم مرة بید و نیم نشه کردت
 جام مدامه را در استدارت و شتمال بر امر صافی کینه
 بانه تمام و مدامه را در صفا و تمویر و فیضان لب و شکر
 سانی را جین اخذ الکاس در وقت و استغفار پس اهل
 و شکلهای جبار را در استدارت در آینه و صفر و نیم
میگوید مرا شراب را علی اللوام ماه تمام است جام و جا
 که خودش افنا بدت در فیضان و برزق میگرداند ترا
 اهل مثال سالی و بسیار پیدا آمد وقت سنجش شراب
 ستاره کار خشنده از شکلهای جبار **رباعی** مابرت نام
 جام مرید نیز آن مرید را اهل است مدبر صد خیز
 خشنده هوید که در چون آتش مرز آب شود و طغ
لا موه حقیق محمد را صلی الله علیه و سلم که صورت معلو
 ذات است مع اتمال الاول و صورت وجود روی که قلم اهل